

institut. Men ærede Medlemmer ville se, at det er et meget sammensat Maskineri, som her skal virke sammen, og det kan ikke gøres, uden at det koster noget. Derfor har man ogsaa i de allerfleste Tilfælde sørget for at faa bidragydende Medlemmer til Støtte for en saadan Sag. Det er ikke vanskeligt at faa nogen til at yde et aarligt Beløb i nogle Aar, men efterhaanden bliver det vanskeligere at faa disse frivillige Bidrag, de svinde ind, blive mindre og mindre, og naar man skal holde Sagen i Gang, skal der, som det ærede Medlem nævned, nogle Administrationsudgifter til, ligesom man ogsaa paa den anden Side, foruden hvad der skal til til Trykning og Porto og alt saadan noget, gerne vil give de flittige Sparere en lille Anerkendelse for derved at vække Interessen hos andre. Det er ret fornøjeligt at se, hvordan en Sparer begynder med 2—3 Kr., saa næste Gang kommer han op til 5 Kr., og saa atter næste Gang til 10 Kr., og saaledes bliver Beløbet større og større. Men man skal stadig blive ved at minde dem derom, der skal stadig gøres et Arbejde, og dette kan ikke gøres uden Penge. Og saa vil man, som jeg nævned for, desuden gerne give dem en lille Opmuntring i Form af en Præmie for at vække Sansen og Interessen hos dem, som endnu ikke ere komne med. Derfor er det, at jeg gerne vil være med til at henlede saavel den højtærede Ministers som det højtærede Tings Opmærksomhed paa denne Sag, som er af saa stor Betydning. Jeg kan bare for mit eget Vedkommende nævne, at manovre i Svendborg Amt begyndte for 4 Aar siden med en saadan Tyendespareforening. Det er gaaet noget smaat, og der har ogsaa været nogen Modstand derimod, men til Trods herfor er man dog nu gennem alle de smaa Beløb naaet op til over 50,000 Kr. Jeg nævner dette, for at ærede Medlemmer kunne se, at der kan gøres noget ad denne Vej, og at det var værd at ofre noget, for at man mulig kunde være i Stand til at bibringe de unge Interesse for at spare sammen. Faa de saa meget sparet sammen — og det kunde maaske adskilte af dem — at de blive i Stand til at klare sig uden den Lov, som vi her ere i Færd med at vedtage, idet de kunne nøjes med den Støtte, som de kunne faa gennem Husmandskreditforeningerne, er det saa meget desto bedre. Men gavnligt vilde det være for Samfundet, om man kunde blive i Stand til at give denne Sag mere Næring, mere Interesse, og derfor vilde jeg

gerne anbefale, at man paa den kommende Finanslov fik et noget større Beløb til Støtte for den Sag, jeg her har omtalt.

Breinholt: Det ærede Medlem, som nu sidst talte (Johansen); og min ærede Kollega for 8de Kreds (Johnsen), som talte lidt før ham; have begge berørt en Sag, som vel ikke staar i direkte, men dog i ikke ringe Grad i indirekte Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Da jeg maaske tør sige, at jeg med Hensyn til denne Sag, nemlig Tyendespareforeninger, har den ældste og længste Erfaring, som nogen her i Landstinget har, idet jeg har haft en ikke ringe Andel i Stiftelsen af den første Tyendespareforening, vil jeg gerne slutte mig til de Udtalelser, som ere fremkomne fra de to ærede Medlemmer, som jeg nys nævned. Jeg tror ligesom de, at det er en Sag, som har en ganske overordentlig Betydning, en Sag, som i høj Grad fortjener Statens Støtte, og som fortjener den i et langt rigere Maal, end den hidtil har haft. Jeg skal ikke udbrede mig nærmere herom, men henholde mig til, hvad de to ærede Talere fyldigt udviklede. Jeg tror, at disse Spareforeninger for det Lag af Befolkningen, som den foreliggende Lov særlig tager Sigte paa, virkelig indeholder noget, som kan blive til Velsignelse for de paagældende i deres Fremtid. Jeg vilde have ønsket, at den Udtalelse, som findes i Betænkningen, havde givet sig lidt mere Udslag i selve Lovforslaget, men som det nu er, maa man være taknemmelig for, at denne Udtalelse dog er fremkommen, og jeg tillader mig at henlede alle Amtskommissioners særlige Opmærksomhed derpaa. Jeg slutter mig altsaa ganske til de Udtalelser, som ere fremkomne fra de nævnte ærede Medlemmer.

Formanden: Det vil vistnok være klart for alle ærede Talere, at dette Spørgsmaal ligger noget uden for den nærværende Sag. Jeg antager derfor ikke, at det er Meningen at fortsætte Diskussionen derom.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Jeg skal kun i Anledning af de Udtalelser, som fra flere ærede Medlemmers Side ere fremsatte angaaende en yderligere Støtte af Tyendespareforeningerne, sige, at jeg gerne skal henlede Indenrigsministerens Opmærksomhed paa de Ønsker, som saaledes have fundet Udtryk.

Hvad selve Sagen angaar, finder jeg ingen Anledning til at omtale den nær-